

—Περὶ Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας.

—Παραμυθητικὸς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ λαμπροτάτου υἱοῦ τοῦ μεσάζοντος τοῦ Καντακουζηνοῦ. (Βιβλιοθήκη Ἑσκουριάε Μίλλερ σελ. 84).

—Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἀγίου Πνεύματος πρὸς τὸν μέγαν δοῦκα Λουκᾶν Νοταράν. (ἐξεδόθη ἑλληνολατινιστὶ ὑπὸ Ἀλλατίου Orthodoxa Græca σελ. 400—48).

—Μονωδία εἰς τὸν βασιλέα Ἰωάννην.

—Περὶ βασιλείας πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν αὐτοκράτορα.

—Λόγος περὶ Φλωρεντινῆς συνόδου.

—Μονωδία ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ἰωάννου Παλαιολόγου, καὶ παραμυθητικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον.

—Λύσεις φιλοσοφο-ιατρικαὶ πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ προτείναντας.

—Ἐπιστολαὶ πρὸς Νικόλαον Ε'. Τραγχεδῖνον καὶ Βησσαρίωνα.

Μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν: Aristotelis de moribus. De interpretatione. Acroases Physicæ. De Cælo. De Generatione. Meteorologia. De anima. De sensu et sensatu. De memoria et reminiscencia. De somno et vigilia. De longitudine et brevitate vitæ. ἐκδοθέντα ἐν Αὐγούστη (Aug. Vindelicorum 1518—20).

—Aristotelis predicamenta posteriorum analyticorum libros II. De naturali auscultatione lib. VIII. Ethicorum Nicomachorum libr. X. τυπωθέντα ἐν Βασιλείᾳ.

—Basillii Magnii in Hexæmeron homiliæ. Basilicæ 1565.

Συνέγραψε λατινιστὶ ὁ Ἀργυρόπουλος — Commentaria in Ethica Nicomachea, τυπωθέντα ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ Παρίσις: 1541 καὶ τινὰς ἐπιστολάς, ὧς πρὸς τὸν καρδινάλιον Ῥοδόριον κλπ. (').

Κωνσταντῖνος Λάσκαρις.

Καταγόμενος ἐκ περιφανοῦς οἴκου τοῦ Βυζαντίου, μετὰ τὴν ἀλωσιν ἐζήτησεν οἰκογενειακῶς ἄσυλον εἰς Ἰταλίαν, ὅπου εὐμενῶς ἐδεξιώθη ὑπὸ Φραγκίσκου Σφόρτζα, δουκὸς τοῦ Μιλάνου, ἀναθεμένου αὐτῷ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς θυγατρὸς του Ἰππολύτης, συζευχθείσης ὕστερον (1465) τῷ βασιλεῖ τῆς Νεαπόλεως. Μετὰ ἐξαετῇ ἐν Μιλάνῳ γόνιμον διδασκαλίαν μετέβη εἰς Ῥώμην⁽²⁾, καὶ διετέλεσεν ἐπὶ τινὰ χρόνον οἰκεῖος τῷ καρδινάλιῳ Βησσαρίωνι. Ἐκεῖθεν ᾗλθεν

(¹) Hodii, de Græcis illustribus, lib. II, cap. I. — Iovii, Elogia — Papadopoli Historia Gymnasii Patavini, σελ. 179 — Fabricii, Bibliotheca Græca, ἔκδ. Charles, tom. XI, σελ. 60—64. — Boernerii, de Doctis Græcis, σελ. 137—151. — Biographie Universelle, ἔκδ. Michaud, tom. I. — Ῥόσκου βίος Λαυρεντίου τοῦ ἐκ Μεδίκων (μετάφρ. Χ. Παρμενίδου, σελ. 26, 240—2).

(²) Ὁ Ῥεύνας λέγει, ὅτι προσκλήσει Λαυρεντίου τοῦ ἐκ Μεδίκων μεταβὰς ἐδίδαξεν εἰς Φλωρεντίαν· ὁ δὲ Ῥαγούζης καὶ ἄλλοι, ὡς πιθανώτερον, εἰς Ῥώμην.